

בש"פ 2788/20 - שריף מחמד אלקרעאן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2788/20

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

המבקש: שריף מחמד אלקרעאן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 7.4.2020 בעמ"ת 5610-04-20 שניתנה על-ידי כב' השופט נ' אבו טהה

בשם המבקש: עו"ד עמית דויטשר

בשם המשיבה: עו"ד דגנית כהן-ויליאמס

החלטה

1. בפני בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 7.4.2020 (עמ"ת 5610-04-20, השופט נ' אבו טהה). בית המשפט המחוזי דחה ערר שהגיש המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בבאר שבע מיום 1.4.2020 להורות על מעצרו עד תום ההליכים (מ"ת 48750-03-20, השופט ת' אורינב).

2. ביום 26.3.2020 הוגש כתב אישום נגד המבקש ואדם נוסף לבית משפט השלום. על-פי המתואר בכתב האישום, בשלושה מועדים שונים הנאשמים, שפעלו בצוותא חדא, שאבו דלק מכלי רכב באמצעות צינורות אל תוך מיכלים שהביאו עמם. במקרה הראשון הם אף השתמשו בכוח וגרמו לנזק לאחד מכלי הרכב האמורים. שניים מהאירועים המתוארים התרחשו בעת שהנאשמים הפרו את התנאים המגבילים שנקבעו להם במסגרת שחרורם למעצר בית לאחר האירוע הראשון. בגין המעשים המתוארים יוחסו לנאשמים העבירות הבאות בגדרם של שלושה אישומים: גניבה מרכב לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) (שלוש עבירות); חבלה במזיד ברכב לפי

עמוד 1

סעיף 413 לחוק; וכן הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק (שתי עבירות). בד בבד עם כתב האישום הוגשה לבית משפט השלום בקשה לעצור את הנאשמים עד תום ההליכים. המשך הדברים יעסוק בעניינו של המבקש בלבד.

3. כפי שצוין, בית משפט השלום הורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים. בית משפט השלום קבע כי המעשים המיוחסים לו מקימים עילת מעצר של מסוכנות, וזאת בהתחשב בכך שהעבירות בוצעו, לכאורה, בשיטתיות ובאופן מתוכנן. עוד נקבע, כי יש קושי לתת אמון במבקש, על רקע הפרת התנאים המגבילים שהושתו עליו. אשר לחלופת המעצר שהציע המבקש, נקבע כי אין בכוחה לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו לנוכח הקשר הרופף בין המבקש למפקחים המוצעים אשר מעורר חשש כי לא יהיה בכוחם להציב לו גבולות. עוד צוין בית משפט השלום כי בנסיבות הימים האלה שבהן שירות המבחן אינו עורך תסקירים, אין מקום להורות על הכנתו של תסקיר מטעמו.

4. המבקש הגיש ערר על החלטה זו לבית המשפט המחוזי, וזה נדחה ככל שהוא מכון לחלופה שהוצעה בבית משפט השלום. בית המשפט המחוזי קבע כי חלופה זו נבחנה על-ידי בית משפט השלום כדבעי, על בסיס התרשמותו הבלתי אמצעית, ונמצאה בלתי ראויה. יחד עם זאת, צוין כי בהתחשב בגילו הצעיר של המבקש והיותו נעדר עבר פלילי, ועל רקע מצב החירום הנוכחי, הדלת פתוחה בפניו להגיש בקשה לעיון חוזר במסגרתה יציע חלופת מעצר הולמת אחרת שתיבחן על-ידי בית משפט השלום.

5. בקשת רשות הערר דנן מכוונת כלפי החלטתו של בית המשפט המחוזי. לטענת המבקש יש ליתן לו רשות ערר בהתחשב בגילו הצעיר, בהיותו נעדר עבר פלילי ובשים לב לעבירות המיוחסות לו שאינן מן החמורות. לגוף הדברים, נטען כי יש להיעתר לחלופת המעצר שהוצעה בבית משפט השלום, שהיא מעצר בית מלא בפקוחם של הוריו ואחותו. לטענת המבקש, המפקחים הם אנשים נורמטיביים, מבוגרים ממנו, שמבינים את תפקידם. בהקשר זה מטעים המבקש כי אין לו בני משפחה נוספים שניתן להציע כמפקחים, ועל כן החלטת בית המשפט המחוזי ביחס לאפשרותו להציע חלופה נוספת היא אינה ישימה. עוד טוען המבקש כי השמתו במעצר לזמן כה רב אינה הולמת את העונש המרבי הצפוי לו בגין מעשיו. נוסף על כך, המבקש טוען כי שעת החירום הנוכחית בעקבות התפרצות נגיף הקורונה מצדיקה אף היא להיעתר לבקשתו.

6. בתגובתה מיום 5.5.2020 טוענת המדינה כי בדין נעצר המבקש עד תום ההליכים ולא שוחרר לחלופת המעצר שהציע. עם זאת, המדינה ציינה כי בנסיבות העת הזו, לאחר שלא עלה בידי המבקש להציע חלופה אחרת למעצר, ובהתחשב בכך שחלף כחודש ימים מאז שניתנה החלטתו של בית המשפט המחוזי – מדובר בשינוי נסיבות המצדיק לשקול את עניינו של המבקש מחדש. על כן, המדינה מבקשת שעניינו של המבקש יוחזר לבית משפט השלום לדיון שיתקיים בנוכחות המפקחים המוצעים, על מנת שזה יקבע תנאים לשחרורו של המבקש.

7. בשים לב לתגובת המדינה ולעמדתה ביחס לאפשרות לבחון את החלופה שהוצעה על-ידו פעם נוספת, אין עוד צורך להידרש לבקשה דנן. בנסיבות העניין, הדיון בעניינו של המבקש יוחזר אפוא לבית משפט השלום על מנת שידון בתנאים לשחרורו של המבקש, בנוכחות המפקחים המוצעים.

ניתנה היום, י"ב באייר התש"ף (6.5.2020).

ש ו פ ט ת
